

Nr 196.

Av herr **Pettersson** i Ersbacken, *angående ändring av gällande skatteskalor för förmögenhets- och kvarlåtenskaps-skatten.*

Det under de senaste åren starkt sjunkande penningvärdet har bl. a. medfört att det direkta skattetrycket kraftigt ökat. Inkomster resp. förmögenheter ha nämligen på grund av penningvärdeförsämringen nominellt stigit, vilket haft till följd att de på grund av skatteskalornas progressivitet drabbats av en betydligt hårdare beskattning än vad man vid skatteskalornas utformning avsåg. Inte minst gäller detta om förmögenhets- och kvarlåtenskapsskatterna. Denna från början icke avsedda extra skattebelastning synes mig redan nu böra elimineras utan avvaktan på resultatet av den större allmänna utredning av hithörande problem som torde pågå.

Den av mig avsedda ändringen torde enklast kunna ske därigenom att de år 1947 av riksdagen fastställda skatteskalorna för förmögenhets- resp. kvarlåtenskapsskatterna på så sätt justeras att den på grund av penningvärdeförsämringen efter nämnda år uppkomna extra skärpningen av beskattningen försvinner.

Med detta yrkade har jag i fråga om kvarlåtenskapsskatten icke avsett att ta principiell ståndpunkt till dess fortsatta bestånd. Jag anser att den bör avskaffas. Då detta emellertid i nuvarande läge torde vara politiskt ogenomförbart, har jag här inskränkt mig till att söka förhindra en särskilt för många mindre dödsbon mycket kännbar, från början icke avsedd extra kvarlåtenskapsskatt.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte vidtaga en sådan ändring av gällande skatteskalor för förmögenhets- resp. kvarlåtenskapsskatten att den på grund av penningvärdeförsämringen sedan 1947 uppkomna extra skärpningen av dessa skatter elimineras.

Stockholm den 24 januari 1951.

E. Pettersson,
Ersbacken.